

तूणकः-णिका, तुतूणयिषकः-षिका ; तूणयिता-त्री, तुतूणयिषिता-त्री ;
^Aतूणितम्-तः-तवान्, इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिककूटयतिवत्
 (240) ज्ञेयानि ।

(762) “तूरी गतित्वरणहिंसनयोः”

(X-दिवादिः-1152. अक. सेट्ट. आत्म.)

‘गतेः त्वरणे, हिंसने च’ इति क्षीरस्वामी । ‘तूर’ इति दुर्गः ।
 ‘त्वरणहिंसनयोः’ इति मैत्रेयः । ‘त्वरणमात्रे च द्रुमे ।’ इति धा. का.
 व्याख्यायाम् (2.59) ।

तूरकः-रिका, तूरकः-रिका, तुतूरिषकः-षिका, तोतूरकः-रिका ; इत्यादीनि
 सर्वाण्यपि रूपाणि दैवादिकगूर्यतिवत् (419) ज्ञेयानि । ^Bतूर्णम्-कर्मणि क्तः ।

(763) “तूल निष्कर्षे” (I-भ्वादिः-527. सक. सेट्ट. पर.)

निष्कर्षः=निष्कोषणम् । तच्च, अन्तर्गतस्य बहिर्निस्सारणम् ।

तूलकः-लिका, तूलकः-लिका, तुतूलिषकः-षिका, तोतूलकः-लिका ;
 तूलिता-त्री, तूलयिता-त्री, तुतूलिषिता-त्री, तोतूलिता-त्री ;
 तूलन्-न्ती, तूलयन्-न्ती, तुतूलिषन्-न्ती ;
 तूलिष्यन्-न्ती-ती, तूलयिष्यन्-न्ती-ती, तुतूलिषिष्यन्-न्ती-ती ;
 — तूल्यमानः, — तोतूल्यमानः ;
 — तूलयिष्यमाणः, — तोतूलिष्यमाणः ;

तूल-तूलौ-तूलः ;
 तूलितम्-तः, तूलितः, तुतूलिषितः, तोतूलितः-तवान् ;
 तूलः, ¹इषीकतूलम्, तूलः, तुतूलिषुः, तोतूलः ;
 तूलितव्यम्, तूलयितव्यम्, तुतूलिषितव्यम्, तोतूलितव्यम् ;
 तूलनीयम्, तूलनीयम्, तुतूलिषणीयम्, तोतूलनीयम् ;

1. इगुपधलक्षणे कप्रत्यये ‘इष्टकेषीकामालानां चित्तूलभारिषु’ (6-3-65) इति
 पूर्वपदस्य ह्रस्वः । पदाधिकारत्वात् ‘पदाङ्गाधिकारे तस्य च तदन्तस्य च’
 (परिभाषा 30) इति वचनात् ‘मुख्येषीकतूलम्’ इत्यत्रापि पूर्वपदस्य ह्रस्वः ।

A. ‘आकूणिताक्षमपि च स्मिततूणितास्यं भ्रणस्य शाठ्यजनयक्षयमवेक्ष्य गात्रम् ।’

धा. का. 3. 35.

B. ‘धर्मावसायजनदः खलु योऽजनिष्ट दीप्तोऽप्यपूर्णभुजतूर्णविधूर्णवैरी ॥’ धा. का. 2. 59.